

Analiza muzyczna 2

Nazwa Wydziału	Wydział Historyczny
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Muzykologii
Nazwa modułu kształcenia	Analiza muzyczna 2
Kod modułu	M 115
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p><u>Wiedza. Student zna:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. podstawową metodę analizy fugi 2. w stopniu szczegółowym specyfikę gatunku oraz twórczość z tego zakresu ważniejszych kompozytorów oraz teoretyków muzyki <p><u>Umiejętności. Student potrafi:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 3. analizować, w oparciu o podstawową metodę analityczną, fugi powstałe w okresie od XVIII do I poł. XX w. <p><u>Kompetencje społeczne. Student jest:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 4. otwarty na nowe interpretacje i gotów do zmiany opinii w świetle nowych argumentów
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	2 Studia I stopnia, stacjonarne
Semestr	3
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	Dagmara Łopatowska-Romsvik
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość analizy dzieła muzycznego na poziomie podstawowym
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	ćwiczenia: 30
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3
Bilans punktów ECTS	Udział w zajęciach: 1 Bieżące przygotowanie do zajęć: 1 Przygotowanie do egzaminu: 1
Stosowane metody dydaktyczne	<p><u>Metody praktyczne:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia przedmiotowe <p><u>Metody problemowe:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • metoda przypadków
Metody sprawdzania i kryteria oceny	Efekty 1-3 zweryfikowane zostaną podczas egzaminu

<p>efektów kształcenia uzyskanych przez studentów</p>	<p>pisemnego Ponadto efekty 1. i 3. sprawdzane będą podczas każdego zajęcia (wypowiedzi studentów) oraz dwóch kolokwiiów. Efekt 4. sprawdzany będzie na każdym zajęciach – podczas dyskusji wspólnej uczestników kursu.</p>
<p>Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>Warunkiem zaliczenia jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; • systematyczne przyswajanie wiedzy i umiejętności poprzez regularne przygotowywanie się, co sprawdzone zostanie dwoma niezapowiedzianymi kolokwiami. Zaliczenie jednego z nich jest warunkiem dopuszczenia do egzaminu pisemnego.
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>Analiza fugi od jej formy Bachowskiej po dzieła z I poł. XX w. Historia fugi oraz najbardziej znaczące jej przykłady. Przykładowe kompozycje, które będą omawiane podczas kursu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W.A. Mozart: <i>Symfonia C-dur Jupiter</i> KV 551 2. W.A. Mozart, uwertura do opery <i>Czarodziejski flet</i> 3. L. van Beethoven: Sonata fortepianowa op. 106 4. L. van Beethoven, <i>Grosse Fuge</i>, op. 133 5. D. Szostakowicz, <i>24 preludia i fugi</i>, op. 87 6. P. Hindemith, <i>Ludus tonalis</i> 7. A. Schönberg, <i>Pierrot lunaire</i> 8. B. Bartók, <i>Muzyka na smyczki, perkusję i czeleste</i> 9. K. Szymanowski, <i>II Sonata fortepianowa</i>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p><u>Literatura podstawowa:</u></p> <p>Hasło <i>fugue</i>, (w:) S. Sadie (ed.), <i>The New Grove Dictionary of Music and Musicians</i> J.M. Chomiński, M. Wilkowska-Chomińska, <i>Formy muzyczne</i>, t. 1, Kraków 1983 A. Frączkiewicz, F. Skołyszewski, <i>Formy muzyczne</i>, t. 1 i 2, Kraków 1988 S. Łobaczewska, <i>Zarys historii form muzycznych</i>, Kraków 1971-1985</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	